

PÍSEŇ 0184

Vesele zpívejme

1410, 1505, 1541

1. Ve - se - le zpí - vej - me, Bo - ha Ot - ce chval - me,
neb nám Sy - na své - ho jed - no - ro - ze - né ho
dal na vy - kou - pe - ní, vzdej - me mu chvá - le ní.

2. Čtvrtý Kristův příchod známe z písma jistot:
první v těle jeho, druhý v duch věrného
a třetí při smrti, v čtvrtém má souditi.

3. Proč nejprve přišel, když z svých nebes vyšel,
ráčil nám povědět: by sebe dal v oběť
mzdu na vykoupení za mnohé k spasení.

4. Dále též vyznal sám: Hle, příklad dal jsem vám,
kterak jsem já činil a zákon naplnil,
taktéž i vy činite, vůli Otce plňte.

5. Druhý příchod jeho do srdce lidského
darem víry bývá; proto se ozývá:
Tluku již u dveří. každý mi otevři

7. Já jsem ten vinný kmen, jehož jest účasten,
kdo mou milost mívá, se mnou spojen bývá
ve vnitřním životě, v mé církvi jednotě.

9. Proto kázal bdíti a střízlivě žíti,
by nás věrné našel, kdykoli by přišel.
Blaze, kdo se chová podle toho slova.

11. Proto se připravme, hotovi postavme
k svatému pokání a v ctném obcování;
v modlitbách trvejme, tak Pána čekejme.

6. a hned vejdu mile, obdařím té chvíle
předrahou milostí, sebe účastností,
skrze Ducha svého obživím věrného.

8. Po třetí přijítí slíbil, když vyjítí
z těla věrný člověk má již v budoucí věk,
by vyprovázel ho do domu věčného.

10. Čtvrtý příchod bude, když den soudný přijde;
to bude hrozný den, kdy půjdou z hrobů ven
v předěšení všichni, bezbožní a hříšní.

12. Rač, Pane, popřáti v tvé pravdě zůstatí,
abychom v ní bděli, potom tě viděli,
Pána laskavého, v den příchodu tvého.

Lukáš Pražský 1501/1541